

Матија Вучетић (Бриње, [Оточац](#), Лика 1767. - Кошице, Словачка, 22. април 1824.)
ректор Универзитета у Кошицама.

Отац му је био коњички капетан и погинуо је у турском рату. Васпитавао га је стриц Никола, који је прешао у католицизам и био царско-краљевски дворски капетан, а послџе и главни апостолски бележник. Он му је израдио дворску стипендију, па је учио гимназију у Вацу, филозофију у Великом Сомбату на краљевској Академији, а правне студије је учио у Бечу, а дипломирао је у Пожуну (1784). После шест година полагао ригорозум и докторат права у Пешти (1790). Дисертација му је била: *De culpe a mandatario praestanda* (Будим 1790.).

Одмах после дисертације постао је професор на правном факултету у Великом Варадину (1791. године), да би исте године конкурисао и за факултет у Кошицама, гдје је и прешао после избора. У Кошицама је издао дјела: *De origine civitas, Conspectus legum criminalium apud Hungaros* (Кошице 1802. и 1805. године). Све рађене по чланцима из *Корпус јуриса*.
Уредио је из основа Библиотеку правне Академије у Кошицама 1804. године, од 1808. године је професор римског, грађанско и феудалног права. Био је декан факултета 1811. и 1812. а 1821. године постаје ректор универзитета. Биран је за председника жупанијског суда Торонталске жупаније 1817. године. Награђен је од Намесништва Угарске 1819. са 2 000 форинти... Умро је од туберкулозе. Као нарочито заслужном изграђена му је биста у Академији [1].

Радови су му (још): *Institutiones iuris criminalis Hungarie* (Будим 1819., у две књиге: I књига је теорија, а II књига је пракса);
Elementi iuris feudalis
(Будим 1824);
Opasio funebris, qua sp. ac Con. Vuri Paulo Hainic parentavit
(Будим 1811).

(*Властоје Д. Алексијевић: Савременици и последници Доситеја Обрадовића и Вука Стеф. Караића,*

Биографко - библиографска грађа - 2/217, рукописни фонд НБС)

Референце

1. 1.^ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине* – биографије (1. том, стр. 746); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0315-6